

பாம் தி துனீ.

தெட்சலூஸுர்த்தி குருமுகமேச்னும்

அகஸ்தியமுனிவர்

கற்பமுப்புக் குருநால் ஈ-ம்

மனேன்மனி தெட்சை ஈ-ம்

சேர்ந்தது.

மதுரை ராமேங்கல் தெரு வித்வான்

மு குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

தூலை ஏட்டு பிரதியின்படி,

மதுரை பு நுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ரா. ம.

குருசாமிக் கோரை

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிலீதி குருசாமிக்கோரை தெரு

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்

பதிப்புக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை]

1929

[ஏடு 12.

(பிஜிஸ்டர் காப்பிள்ளை)

பாமபதிதலை

அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த கற்பமுப்புக் குருநூல் ஏ காப்பு.

ஆதிவிந்துநாத முடன்வாலை காப்பு
அருள்மிகுந்த அகாரஉகாரங்கள் காப்பு
சேதிமயமாயிலங்குஞ் சிகாரங்காப்பு
சுகமான குண்டலியா மகாரங் காப்பு
நீதியுள் சுளிமுளைக் குளவதரித்த
நீலியவள் பாதமதைநிதம் பூசித்து
பாதிமதி தனையணிந்த மீசன்பாதம்
பணிந்துயான் குருமுடிப்புப் பாடினேனே. (1)
தெட்சனை மூர்த்தி யென்றது.

பாடினேன் அனேகநூல் பெரிதே ஆய்யா
பண்பாக அதிலிருந்து கற்பந்தன்னிற்
கூடினேன் ப்ரிபாஸையில்லா மற்றுன்
குவலையத் தோர்பிழைப்பதற்கு இந்தநூலைத்
தேடினேன் தன்பொதிகை தனிலிருந்தேன்
சிவன்று நுந் தெட்சனைமூர்த்தி யென்றார்
நாடினேவர் பாதம்பணிந்து கொண்டு
நான்ஸலத்தில் மனோன்மணியை பூசித்தேனே. (2)
சித்தர்கற்பம் சாப்யிட்டது.

மனோன்மணியாள் பாதமதை மனதில்லவத்து
மார்க்கழுவிள் குருமுடிக்க வகையுங்கண்டேன்
வனம்பெருஷ்த தன்பொதிகை யிருக்கும்போது
யகாசித்தரனேகர்வந்து கற்பமுண்டு
இனம்பிரித்துச்சரக்கு வகைசெந்துரிக்க
ஏகழுவிகையதனை யெடுத்துக் கேட்டார்
சினமாங்கி வாதமதை சுருக்கிச் சொன்னேன்
சீர்பெரவே யாவையு நான்சாற்றினேனே. (3)

4 அகஸ்திய முனிவராங்கிள் செய்த

முப்பு முடிக்க விபரம்.

சாற்றனேன் முப்புவின் மார்க்கந்தன்னை
தவசிட்டு கிடைக்கு மல்லால்பற்றேருக்கு
அற்றமுடன்கிடைக்காது இந்தநூல்தான்
இனியையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கோரு
நாற்றிசையிலுள்ள வர்களைப்பாரப்பா
நன்றாகவுந்தனுக்குத் திரந்துசொல்வேன்
ஆற்றலுடனிதையறிந்து செய்வாயானால்
அப்பனே ரிஷிச்த்தனவாய் கூறோ. (4)

கூறுவேன் குநமுடிக்கும் வியாமெல்லாம்
குறிப்பாக வறிந்து செய்தோன் சித்தனாதும்
தேறுவாயின் னாலை முழுதும் பார்த்தால்
சித்தனென்று பெயர்ப்பெறவா மூலகத்துஞ்சே
நாறுதலாயச் சேர்ந்துகொண்டு செய்யவேண்டாம்
சுகமாகத் தனியா நீயிருந்து கொண்டு
பேறுபொச் செய்தாக்காலார முண்டு
பிரியமுடனுந்தனுக்குச் செப்பினேனோ. (5)

செப்புவேன் சித்தருடாதம் போற்றி
செந்தாரப்பற்ப முறைதன்னைச் செய்ய
அற்புதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் முப்புதன்னை
அடக்கினேன் நாறுக் குளறிந்துபாரு
முப்பொருளு முடிந்தவிட மிந்துலப்பா
முக்கண்ணென்மலேன்மணிபா னெனக்குச் சொன்னால்
தப்பிதங்களில்லை யடாயிந்தநூலைத்
தாய்சொன்னபடிசொன்னேன்தபணி யார்க்கே (6)

தரணியிலே நீயிருந்து நாயைப்பூசி
சற்குருவை மரவாயலேற்றிப் போற்றி
அரணியமாங்காடு மலையலையவேண்டாம்
ஆசானையெற வருக்குங் காட்டவேண்டாம்

திரண்யாய் நினைத்து நீவிடவே வேண்டாம்
திறமாக அகர உகரத்தைக் கொள்ளு
பரமாகக்கற்பமது கொள்வாயானால்
பார்தனிலேயெந்நானு மிருப்பாய்தானே. (7)

குருபுடிக்கும்பாகம்.

தானென்றகுருபுடிக்க வகையைக்கோரு
சர்க்குருவினருளாலே சாற்றுவேங்கேள்
தேவைன்றகல்லது தான் துய்யவெள்ளை
ஜெகத்திலேயிகூண்டு தேடிப்பார்த்தால்
ஊனைன்றதொருவருக்கும் பொருள்தோனுது
உனக்குவிதி மிருந்தாக்கா ஹடனேவாய்க்கும்
ஏனென்றகல்லது தானெங்கேயேக்குருல்
மிருக்குமிடஞ்சொல்லு கிறேனினிதாய்க்கேளே. (8)

கேளப்பா ஊரடுக்க சூத்தவுண்டு
கிடையாமற் ரோவதில்லை கதியுண்டானால்
ஆளப்பாஇல்லாக் சாற்சாடுதோரும்
அருபமாயிருக்குபடா அறிந்தபாரு
நாளப்பாநாட்டினிலை ரொம்டவுண்டு
நாடினுற்கிடைக்குமடா நலம்பெற்றேர்க்கு
வாளப்பாமலையாதே மயங்கிடாதே
மண்டையிலேயெழுதினது பிரமந்தானே. (9)

பிரமமென்றும் வெள்ளையன்றும் பேதமென்றும்
பேரானகற்சுண்ணம் விந்துவென்றுந்
தருமத்துக் கோடெடுத்தக் குபாலமென்றுஞ்
சங்காலர்மண்டையேன்றும்கல்தானென்றும்
வர்மத்தாற் காளியுடகோட்டமென்றும்
மகாமேருகிரியென்று மாக்கல்லென்றுஞ்
செருமித்த சிகரமென்றுஞ் சிறுவிடன்றுஞ்
தேசமேங்குமுளைத்த வெள்ளைக் கல்லென்பாரே (10)

6 அகஸ்திய முனிவரரூபிச் செய்த

கல்லென்று மையென்றங் கபாலமென்றங்
 கருவின் நிலையிது வென்றுங் கூறுவார்கள்
 அல்லடா இதுவெல்லாம் பரிபாகைதான்
 அரனுண்ட கல்லத்தும் அதுதானப்பா
 சொல்லடா பலவிதமாய்ப்பிரிந்துதையா
 சூக்ஷமெல்லாங்கண்டு நான்கூருக்கிச் சொன்னேன்
 புல்லடா முனையாத விடத்தலேதான்
 பூண்டிருக்கும் போருளதனைக்கண்டிடாயே. (11)

போருளென்ன அருளென்னபூமியென்ன
 பொங்கிநின்ற உவருப்பு பிரயவெள்ளை
 கருவென்ன இதுதான்டா மயங்கிடாதே
 கண்டபின்பு ஒருவரிடங் கருச்சொல்லாதே
 தெருவிலே நில்லாதே அலைந்திடாதே
 சிறுபிள்ளைப்புத்தி கொண்டுதீரந்திடாதே
 உருவென்ன தெரிந்துகொள்ளு உனக்குத்தானும்
 ஒடென்று மண்டைபென்று முரைக்கலாச்சே (12)

பிரமக்கல் சுண்ணம்.

உரைக்குகின்ற பிரமக்கல் வெடுத்துவந்து
 ஒழுங்காக கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 வரைக்குகின்ற விருப்புலக்கையதற்குத்தி
 மாப்போலேயான பின்புவாரிக்கொண்டு
 குறையில்லாச் சட்டியிலே போட்டு நீயுங்
 எழுறவிடு சுத்தஜலங் குளிறலூற்றி
 முறையோடே ஒருநாள்தான்முழிற்றுலை
 முத்துப்போலிறத்து விடுதண்ணீர்போமே. (13)

தண்ணீர்தான் போனயின்பு மறுநீர்வாரு
 சாதகமாய் மறுநாளுஞ் சாய்த்துப்போடு
 பண்ணியிப்படி தசமாந்திட்டைசெய்து
 பக்குவாமாய் சவிதண்ணிலே போருமிநீறும்

கண்ணியென்ற பழச்சாறு முங்கவிட்டு
கடிரவியிற்போட்டு விஞ்சுற்றுடாமல்.
மண்ணிலேபிறந்த உப்புவருப்பாச்சு
மகத்தானவழிலையுப்பு மார்க்கந்தானே. (14)

மார்க்கமுடனிந்த உப்பபவியடுத்துநல்ல
வாயகண்டமீங்கானில் வாரிக்கொண்டு
முர்க்கமுள்ளபழச்சாறு நீரம்பவிட்டு
சூட்டுவா யப்பெரிலே தீபம்போலே
பார்க்குமுன்னே வெந்துநல்ல கண்ணமாச்சு
பவுசுகெட்ட யெண்ணெயல்லாம் பறந்துபோச்சு
ஆர்க்குமிதைச் சொல்லாதே யதிகவெள்ளை
யாகுமிந்த முப்புவங்குருவுமாச்சே. (15)

ஆச்சிந்தமுப்புவை யெடுத்துக்கொண்டு
அடங்காத சரக்கையெல்லா மடக்கக்கேளு
வாச்சென்ற உட்புக்குப் பேரேதென்றால்
வழிலையென்றும் விந்துவென்று மாதியென்றும்
காச்சிந்த உசிதமென்று முவருப்பென்றும்
கரையேரம் வளர்ந்திருந்த கல்லுப்பென்றும்
ஆச்சியின்றன் கோவிலென்று மாலைரன்றும்
அநேகவகை சாஸ்திரங்கள் பேசுந்தானே. (16)

முப்புக்குரு சேர்க்குமுறை.

தானென்ற இந்தவுப்பு குருவுமாச்சு
சகலவித சரக்குக்குந்தாக்கிப்பாரு
வானென்ற இந்தவுப்பை வாய்நீர்விட்டு
மத்தித்துச் சரக்குகளிற் பூசிக்கொண்டு
கோனென்ற மூலிகைதான் யேகழுவி
குகைபிடித்துப் புடம்போடு செந்துரிக்குந்
தேனென்ற பற்பழுதல் சுண்ணமாகுஞ்
செல்மெல்லா மாடுநீர் குருவிதாமே. (17)

8 அகஸ்திய முனிவராஜிச் செய்த

குருவிலே பணவிடைதா னெடுச் துக்கொள்ளு

அளிகைக்குஞ்செந்தூர் பற்பத்துக்கும்
பருகிவிடு லேகியங்கி ரசாயனங்கள்

பத்திரமாய் மாத்திரைக்குங் கஷாயத்துக்கும்
மருகிவிடு சூரணம்பள் தயிலத் துக்கும்

மாட்டிவிடு பணவிடைதான் பருந்துசித்தி
கூவிலே அந்தந்தச் சரக்கிலேதான்

கூறுபணவிடை யொன்று சேர்த்துக்கொள்ளே. (18)

சவ்வீரபற்பம்.

கூறுவேன் சவ்வீரங் கட்டியாகக்

கொண்டுவந்து சுத்திசெய் தெடுத்துக்கொண்டு
பேறுபெற அப்பையுட மூலம்வாங்கி

போதே குகைபோல அறுத்துத்தோண்டி
மாறுவேன் குகைக்குள்ளே சவ்வீரத்தை

வைத்துமே கிழங்காலே வாயைழுடி
சிறுபொச்சிலைசெய்து புடந்தான்போடு

திறமாகக்குக் குடத்தில் வெள்ளையாமே. (16)

சவ்வீரச் செந்தூரம்

வெள்ளையன்ற சவ்வீரபற்பந்தன்னை

மேதினியோர் தங்களுக்கு விள்ளாதப்பா
பிள்ளைகளை செந்தூரஞ்செய்யவென்றாற்

பெருமையுடன் கைபாகப் புதுமைமெத்த
யெள்ளவே பற்பமெல்லாம் பீங்கான்சேர்த்து

மேல்மருந்து முசுமுசுக்கைச் சாறுவிட்டு
அள்ளவே பிசரிபல்லோ ரவியிற்போட்டால்

அருணதிறச் செந்தூரம் யாகுந்தானே. (20)

தானினன்ற சவ்வீர செந்தூரத்தை

தயவாகப் பணவிடை தானெடுத்துநீயுந்
தேனென்ற சிறுதேனிற் சேர்த்துக் கொண்டாற்

திருத்தகுலை முதற்குள்ம வாய்வும்

கானென்ற கால்முடக்கம் பறங்கிமேகம்
கைகாலிற் கறுப்பு வெள்ளை காதுமந்தம்
ஊனென்ற உடம்பெல்லாம் புள்ளிதேமல்
உள்ளிரணம் வண்டுகடியோடுந்தானே. (21)

கெந்தகப்பற்பம்.

ஓமீடாஇன் னுமொன்று உரைப்பீபன்கேளு
உற்றகெந்திப் பற்பமழையரக்கப் போமோ
தேகேன்ற சிறபீளையிலை யரைத்துச்
சிறகுகை போலுண்டு பண்ணிச்சிலைசெய்து
கூடுகேன்ற கெந்தகத்தின் கட்டிமேலே
குருப்புசி வாய்ந்தீராற்குகைக் குள்வைத்து
முடுவாய்சில் முடிச்சிலைசெய்து
முக்கெருவிற் புடம்போடு மறந்திடாதே. (22)

திடமான கெந்தகத்தின் பற்பந்தன்னைத்
தேனிலே நெல்விடையாப் கொண்டுவாநி
படபடெனத் திரியாதே பத்தியங்கேளீ
பாலுடனே நெய்பாசிபயறுமாகும்
அடங்காத புள்ளியுடன் மேகம்வாதம்
அறைபாப்பு சிறுசிரங்கு அண்டவாறும்
முடக்குவலி வாதவலி முழங்கால்வாதம்
மொளிமொளிக்கு கட்டுகிறகுலை போமே. (23)

குலைபோம் பதினெட்டுக் குட்டம்போகுஞ்
சொரிசிரங்கு செங்கறப்பான் ஸூல்லைவாயும்
காலையே முடக்கிவைக்கும் மேகவாயும்
கண்புகைச்சற் கண்சிவப்பு கண்ணீரோட்டம்
மாலையிலே வந்தடுக் குஞ்சயமாங்காசம்
மாரடைத்துக் குத்துகிற வலியுந்திருந்
தோலையெல்லாஞ் குருக்கிவைக்கு மேகநீருந்
தொண்டை மிலை புண்ணுகு மேகம்போமே. (24)

10 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

சலாசத் துபற்பம்

மேகப்போமின் னு மொருபற்பங்கேளு
விள்ளுகிறேன்டாலசத்தோர் கட்டிவாங்கி
பாகமென்ன வாய்நீராற் குருவைப்பூசி
பதிவாகச் சுண்ணும்புச் சிலைசுத்தி
வேகமுள்ள குக்குடயாம் புடத்தைப்போடு
வெந்தாரி நீரியது வெள்ளையாகும்
கூகைநீற்போலவுமே வெள்ளையானாற்
கொடுப்பதற்கு ஆனுப்பானம் வெந்தீராமே. (25)

வெந்தீரிற் கொண்டவுடன் வினைகள்போச்சு
மிக்கமலசலமடைப்பும் விட்டுப்போச்சு
கண்ணிலே காசநீர்ப் புகைச்சல் போச்சு
காயமடா வச்சிரம்போற் திரேகமாச்சு
எண்ணியதோர் வாயில்நின்ற ரோகம்போச்சு
எளையொடு தொண்டவலி இருமல்போச்சு
விண்ணிலே வந்ததொரு வாய்வும்போச்சு
மேனியெல்லாம் கற்பூர வாசமாச்சே. (26)

தாளகப்பற்பம்.

ஆச்சப்பா இன்னுமொரு பற்பங்கேளு
அரிதாம் வெள்ளையாயார்தான்செய்வார்
போச்சப்பா நாயுருவிச்சாம்பலரக்கி
போன்னன அழுதப்பால் விட்டேஆட்டி
முச்சப்பா குகைபோலச் செய்துகொண்டு
முன்பைல குருப்பூசிகுகைக் குள்வைத்து
வீச்சப்பா சிலைசெய்து காய்ந்ததானால்
வெற்றியுள்ள குக்குடத்தில் வெள்ளையாமே. (27)

வெள்ளையென்ற தாளகத்தைப் பணவிடையாய்
மிகத்தேனிலுண் பீரேல் யேழுநாளில்
சள்ளையென்ற சயரோகம் கபமாம்ரத்தஞ்
சங்கிலிபோற் பின்னிவிழுஞ்சி லேற்பனங்கள்

மெள்ளமெள்ள வந்தடுக்கு மீளைகாசம்
 மிக்கதொரு உள்மாந்தை பேணிவற்றல்
 கள்ளைப்போல் வந்தடுக்குங் கபரோங்கள்
 காசமெனப் பட்டதெலங்கானுதென்னே. (28)

கானுது புறைக்காய்ச்ச லீளைமாந்தங்
 காமாலை பெறுவயிறு கண்யயக்கம்
 வானுளை யோட்டிவைக்கும் வலிகுன்மங்கள்
 வாந்திபண்ணுஞ் சத்திதுன்மம் வயிற்றுதோயும்
 ஊனுகவுருக்கிவைக்கு முள்ளோகங்கள்
 உள்மாந்தை வெளியாந்தை யுமிழ்நீரோட்டம்
 வீனுகப்பறந் தோடுந் தாளகத்தால்
 மேஷிவெல்லாந் தங்கநிற மெண்ணைலாமே. (29)

வங்கபற்பங்.

எண்ணைம் வங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 யாவருக்குஞ் சொல்லாதே வீண்பேருண்டு
 வண்ணமுள்ள தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
 வைத்திடுவாய்க் குளிக்கல்லில் வயனமாக
 அன்னமுள்ள ஆலய்பால் தனினிலுறி
 ஆறியபின் கட்டியரை மெழுகுமாகும்
 வின்னமில்லா வில்லைத்தட்டிக் காயவைத்து
 மேலோடு மூடிநன்றுய்க் காயவையே (30)

காய்ந்தபின்பு வராகடும் போட்டிராறுற்
 கருவங்கம் நீறியல்லோ வெள்ளையாகுஞ்
 சாய்ந்து நீதிரியாதே குருச்சொல்லாதே
 தனிப்பசுவின் வேண்ணையிலே தானேகொள்ளு
 பாய்ந்துதடா தாதுவெல்லாம் பற்றியேறி
 பசிப்பற்றுஞ் சூலைமுதற் பறங்கிப்புண்ணுஞ்
 தேய்ந்துதடா விபாதிபோந் திரேகம்பொன்னும்
 சீ விழுதல் பிரமியங்கள் ரெத்தம்போமே. (31)

12 அகஸ்திய முனிவரரூபிச் செய்த

ரத்தம்போம் ரணங்கள்போம் நடுக்கம்போகும்
 ரணமில்லாப் பிரமியங்கள் நாசமாகும்
 வத்திநின்ற தாதுவெல்லா முறப்பதாகும்
 மாணியிலே புண்புரைகள் வாங்கிப்போகும்
 அத்தியிலேயெலும் புருக்கிஅண்டச்சுலை
 அடிவயற்றுச் சுருக்குவலி ஆணிப்புத்து
 நெத்தியிலே கல்லது வைத்தாக்கினுப்போல்
 நிமிஷத்திற்குமடா நிசஞ்சொன்னேனே. (32)

நிசமாகமுன்குருவை மறந்துபோனாஸ்
 நீருது பாடுபெட்டும் நிசமாகாது
 அசைவறவே ஆகியென்ற ஈசன்விந்தை
 யாரறிந்து செய்வார்கள் ஆனற்கேரு
 சுசமசக்காய்ச் சொல்லவில்லை கூர்ந்துபாரு
 குளிர்ந்தாசம் பதின்கழுஞ் சிகல்வத்திட்டு
 திசைநாதம் பெற்றிடுங்கர்ப் பூரவள்ளி
 சேர்த்தரைக்க இலைசபஞ்சய்ச் சேர்ந்துபோமே. (33)

இரசபற்பம்.

சேர் தத்தை நீசாம மிரண்டரைத்துக்கொண்டு
 தெள்ளுப்போல் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு
 வார்த்துதடா புதுவோட்டில் வைத்துநல்ல
 வளையம்போல் ஓலைவைத்து வன்மையாக
 நார்த்துடைக்கும் நாடுருவி விதையைக்கொட்டி
 நலமாகழுடிநன்று மெருமேல்வைத்து
 சேர்த்துயெருவடுக்கிக்குக் குடப்போலாகத்
 தியிட்டுப்புடம் போடச்செம்மையாமே. (34)

செம்மையுள்ள பற்பமடா ஆத்தாள்சொன்னாள்
 செகத்தோர்க்கு வந்தபினிதீக் கலாங்கேள்
 திம்மையெலாந் திருமடாகுதத்தாலே
 செய்பாகந் தப்பாமற் செப்துபாரு

தையையாடா மேத்தவுண்டுவியாதிதீர
 நலமானகுதபற்ப மிருந்துதானால்
 வைக்கையுள வைத்தியர்க ஸீசனுவார்
 வாய்ச் சூலைகட்டோடோபோருந்தானே. (35)

கட்டானபற்பமிது நல்லபற்பங்
 காசினியோர் தங்களுக்குக் கருத்தோனுது
 வெட்டலாம் வியாநயெல்லாம் ரசவாளாலே
 வேதையுண்டு அறிந்தோர்க்கு மிசவும்லாபம்
 பட்டமாம் பால்சொரியு மிதனால்மக்காள்
 பகருவேன் வைத்தியங்கள் பார்த்துவாநீ
 குட்டம்போங் குன்யம்போங் குறைநோய்போருங்
 குடல்வாதஞ் சூலைவலி குன்யம்போமே. (36)

போமென்ற புண்புரைகள் பொல்லாமேகம்
 புத்துகளாய் வெடித்ததெல்லாம் போலும்பாழாய்
 ஆமென்ற அண்டத்தில் அரையிற்புத்து
 அடங்காத மேகவெட்டை யாணிக்குத்தும்
 வாமென்ற வாயுதநோவு தொண்டை
 மண்டையெல்லாம் புண்ணைவிவலிக்குமேகம்
 காமென்றகைகாலிற் குடைச்சல் வீக்கங்
 கருவயிற்றின் கட்டிமுதற் கறைந்துபோமே (37)

கறைந்துபோம் விங்கத்திற் புண்புத்தானாற்
 கைகாலிற் சூலைமுதற் கண்வீக்கங்கள்
 விறையேடே வலிகண்டு அண்டஞ் சேர்த்து
 வீங்கியல்லோ நீரடைத்து மலமுங்கட்டிப்
 புறையோடிச் சீவிமுந்து புண்ணூமானால்
 பொல்லாத மேகமெல்லாம் போகுஞ்சொன்னேன்
 கிறையளவுந் தப்பில்லை யிந்தநூலில்
 இன்னமொன்று சொல்லுகிறேரி னிதாய்ப்பாரே.()

பார்ப்பா பண்டிதங்க வெருவதாகப்

பார்தனிலெல் செய்திடலாம் இருநூற்றைந்தில்
கிரப்பா செந்துரஞ் சுண்ணம் பற்பம்

செய்வதற்கு இக்குறுவைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
ஆரப்பா வறிவார்கள் குறுவின் போக்கு

அறிந்தவர்கள் மனதுக்குள்ளடக்கஞ் செய்வார்
நேரப்பா போக்கறியா வைத்திய ரெல்லாம்

நிலையறியார் குருவந்தவகை காணுரோ. (39)

வந்தவகை யெந்தனுக்கு மார்க்கமேதோ

மனேன்மணியான் கடாச்சத்தால் வந்துதையா
எந்தனுடசெயலாலே யொன்றுமில்லை

ஈசலூற் கிடைத்ததிந்தகற்பந்தானும்
விந்துவிட்டா ஸௌன்றுமில்லை அய்யா அய்யா

மேதினியிற் றனியாக விருந்துபாரு
சிந்தைமகிழ் வாகவேயுனக்குச் சொன்னேன்

சிறஞ்சிவியாய்த் தவங்கள் செய்குவாயே. (40)

தவஞ்செய்து அகஸ்திய னென்று பேரும்பெற்றேன்

சடாதார கங்கையுண்டு மோட்சம் பெற்றேன்
நவகோடி சித்தர் கருங்கண்டு கொண்டேன்

நாதாக்களோடு ரவாயிருந்து கொண்டேன்
சிவமெனும் ஓம் அச்சரத்தின் முறையுங் கண்டேன்

சிவனுயையுந் தாய் தகப்ப னென்றறிந்தேன்
உவமானச் சித்தர்கள் வந்தெனையுத்து

உயர்கற்பம் பொதிகையினிற் கொண்டிட்டாரே. (41)

போதிகையிலெல் யெனைப்பார்க்கச் சிவனும் வந்தார்

பூரணனே தெய்வமென்று போற்றிசெய்து
இதமாக கற்பமுறையாவுங் கேட்டேன்

எந்தனுக்கு கற்பமுறை யெடுத்துமேதான்

சதமாக அகாரங்காத்தைச் சொல்லி
தானதற்கு மேலாக சிகாரஞ்சொல்லி
பதமாக மகாரத்தை சொன்னியின்பு
பாரபரையா வெடுத் துரைத்த பாகங்கேளே. (42)

எடுத்துரைத்த பாகமதை யென்னசொல்வேன்
ஏகாந்த மடைன்யணியா வெதிரேநின்று
துடுக்கான வித்தையெல்லாஞ் சொன்னுளாத்தாள்
சுருதிமுடியனுபோகச் சூக்ஷஞ்சொன்னாள்
எடுப்பதற்கு வெண்சாறை முதலாமென்றாள்
இனிபகருநெல்லி சத்திஇரண்டா மென்றாள்
அடுக்கு கைலாசகிரி மூன்றுமென்றாள்
ஆகி சிருபசளை கடுக்கபென்றாளே. (43)

கடுக்காபைச் சொல்லியல்லோ தொட்டுகாட்டி
கைபாகம் இன்னதென்று கருவுஞ்சொல்லி
முடுக்கான ஜங்காய முறையுஞ் சொல்லி
மூவருக்கும் பேர்சொல்லி முகூர்த்தந் தொட்டு
எடுப்பதற்க்கு முறையோடே யிதுதானென்று
யென்னி மனஞ்சலியாமல் லேக்கிடாயற்
ரேடுத்த முறைதவருமற் ரேட்டுக்காட்டிச்
சுயமாகனந்தனுக்குச் சொன்னாள்பாரே. (44)

பரப்பா அரானுமைக்கு ஒருநாள்தன்னில்
பண்பாக அங்கார உகாரத்தைச் சொல்ல
காரப்பாவல்லாரை கற்பமென்ற
காரணத்தைச் சொல்வேணு மென்றுகேட்க
சிரப்பா வகையோடே விபாமாகச்
செப்பினதை கேட்டிருந்து தெளிவதாக
பேரப்பா வல்லாரைக் கற்பங்கொண்டு
பேசினே மௌருவருக்கும் விண்டிடாதே. (45)

16 அகஸ்திய முனிவரரூபிச் செய்த

பேசுனேவிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே
 பிரபலமாய்ச் செந்தாரம் பற்பமெல்லாம்
 வீசுனேன் கற்பத்தின் நேர்ப்பையெல்லாம்
 விதியாளியானுக் கால்விலையந் தோனும்
 துசிபோற் பறக்குமடா வியாதியெல்லாம்
 சோலியில்லை செய்தவர்க்குச் சூக்ஷ்மயையா
 வேசிப்பக்ளாசைவிட்டுக் கற்பங்கொள்ளு
 வேதாந்த மனைன்மணியைப் பூசிப்பாயே. (46)

பூசித்து வந்தாக்கா வெல்லாஞ்சித்தி
 பொய் சோல்லாதே தாயைப் பூசிப்பாய்நீ
 காசிக்கு வழியெங்கே தடந்தானெங்கே
 கண்புருவமத்தியிலே காசிவாசி
 தேசிக்கு விலாசயப்பா அகண்டவீதி
 தெருநாலு வீதிக்குள் தேசிமாட்டி
 வாசிவசி வசீயென்று குதிரையேறி
 வல்லவனையானுக் கால்மதிப் பாலுண்ணே. (47)

மதியமுத முண்டாக்கால் காயசித்தி
 வல்லாரை கொண்டாக்கா வெல்லாஞ்சித்தி
 உதவுகின்ற விதுவெண்டு முண்டாயானால்
 உள்ளபடி கற்பமுறையுனக்கேகிட்டும்
 ததிகாலம் வந்தாக்காற் பார்த்துவாங்கி
 சங்கையிலாதே புசித்தாற் சித்தனுவாய்
 உதயாதியானுக்கால் மெத்தநன்று
 உத்தமனை மாலையென்றால் பட்சம்ரெண்டே. (48)

பட்சமென்றால் நல்லதடா பார்த்துவாங்கு
 பசளையென்று பேராச்சு பாவிமக்காள்
 அச்சமொன்றும் நினையாதே கோரைபோக்கி
 அருந்திவோய் வாளாலே அறுத்துநல்ல

எச்சான கல்லுரவிற் பாளைபோட்டு

இருப்புலக்கை யதனுலேஇடித்துக் கொண்டு
மெச்சுமிந்த பானையிலே தோண்டுப்போது
மேலானவழுரி படிநாலுவாரே. (49)

நாலுபடி அமூரிவிட்டு அடுப்பிலேற்றி

நலமான பச்சைக்கிப் பாதிக்குடம்

மேலுமதைப் பொடித்துவதில் கலக்கிநல்ல

விநாயகர்க்குப் பூசைபண்ணி அனைலைமுட்டி
பாலநுப்புப் போலாக அனல்மீருமல்

பத்திரமாய்ப் பிடியாமற் றுடிப்பாற்கின்டு

வாலுகை யாமடுப்போடே இருக்கும்போது

மளமெளன்று கொதியேழுப்பிவருமே நெய்யே (50)

வருகிறதைப் பதம்பாரு கடுகின்மேலே

வருகுமடா நெய்மிதக்கும் வடித்து வாங்கு
முருகாமற் புஷ்டியெல்லாம் வேறேவாங்கு

முளிக்கதே யிரண்டுமொன்றுய்ச் செய்திடாதே
நிருவானபூசையது நினைவாய்ச் செய்து

நீங்காத சிவமோக நிழ்ஞாக்கடும்

பெருவாழ்வு பெருகுவா யிதையிரண்டும்

பிச்காமற் பிங்கானிற் பதனம்பண்ணே. (51)

பதனம்வெகுபசனமடா குதானந்தான்

பத்திரமாய் வைத்தபின்பு பாகங்கேளு
விதமென்ன வீரமொடு சாரஞ்சேர்த்தால்

மேலானகற்பமடா வண்கொள்ளாது

அதுவென்ன யிதுவென்னவென்றுபெயண்ணி

அலையாதே மலையாதே ஜயாஜயா

விதியென்ன இதுதான்டா அறிவாய்நீயும்

வெளிவிடாதே யிருந்தால் வேதயாமே. (52)

18 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

ஆமென்ற ரேசக்பூரகந்தான் பண் ஞு

அசையாமற் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
தாமென்றதலத்தை கரண்டிவிதம்

சாதகமாய்ப் புஷ்டிநெல்லிக் காயின்விதம்
ஓமென்ற இருவேளை கொள்வதற்கு

உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
காமென்ற காலையிலே தைலமுண் ஞு

கடந்தபின்பு மாலையிலே புஷ்டிகொள்ளோ. (53)

புஷ்டிதனைக் கொண்டதினாற் பலமுண்டாச்சு

புகழானதைலத்தால் அழகுண்டாச்சு
எட்டிவந்த நரைதிரையு போடிப்போச்சு

யமனென்ற வார்த்தையது மிறத்துபோச்சு
வட்டுப்போல திரேகமெல்லாஞ் சட்டைவாங்கும்

மயௌன்மணி சொல்லிதுதானே யார்க்குந்தோனு
மட்டில்லாச்சட்டையது உரிந்துதானால்

வைரமடா உன்திரேகம் வலுத்துப்போச்சே. (54)

போச்கதே பிரமனிட்ட லபியும்போச்சு

பொன்போலத் திரேகமெல்லா மின்னலாச்சு
வாச்சதே திரேகசித்தி வாய்த்துபோச்சு

மரணவொரு நாஞ்சில்லா மார்க்கமாச்சு
ஆச்சதே அந்திசந்தியுண்டதாலே

அச்சாணி கம்பமெலா மிறுகிப்போச்சு
பேச்சொன்று மில்லையடா இரிமேலென்ன
பேரின்பக்கத்தாச்சு பேணிப்பாரே.

சவ்வீரமெழுகு.

பாரேதீ தைலத்தில் வாதஞ்சொல்வேன்

பார்வதித் தாய் ஏந்தனுக்குப் பகர்ந்த வித்தை
தாரே நீ சவ்வீரக் கட்டிவாங்கி

தைலத்திற் தோய்த்தல்லோ ரவியிற் காய்ந்தால்

பேரேநீ புஷ்டிதனைக் கவசஞ் செய்து
 பின் நுமந்த மண்சீலை வலுவாய்ச்சுத்தி
 மீருமல் ரவிதனிலே காய்ந்துதானால்
 விளக்கிலே வாட்டிடவே மெழுகுமாமே. (56)

ஆமென்ற மெழுகெடுத்துச் சிமிலில்வைத்து
 அரங்டியைத்தான்ரெழுமுது அன்புக்கார்ந்து
 தாமென்ற தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டித்
 தனிரேக்குப் பெய்திபோலே நறுக்கிவாங்கி
 ஏமென்ற இம்மெழுகிற் பத்துக்கொன்று
 இப்பொடியைச் சேர்த்து நன்றூய்ர வியிற்போடு
 ஆமென்ற தங்கத்தை சவ்வீரந்தின்னூம்
 நல்லமெழுகாயிருக்கும் நன்மைபாரே. (57)

நன்மையுள்ள மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
 நாட்டிலூல் நாலாறுமாற்றுக்கானுஞ்
 செம்மையுடன் கைபாகந் தவரிடாமற்
 செய்பாகந்தப்பாமற் செய்துபாரு
 வன்மையுள்ள சற்குருவை வணக்கிப்போற்று
 மறவாதேதாப் பதத்தைமனதில் வைப்பாய்
 உன்மையுள்ள சேதியடா வுரைத்திடதே
 ஒருத்தருக்குஞ் சொல்லாதே வுண்டுதரே. (58)

உண்டுதொரூருவருக்கும் பொருள் சொல்லாதே
 உலகத்துமாண்பர் கண்டாலுனக்கு மோசம்
 தெண்டநிட்டு கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
 தெருத்தின்கை தனிலிருந்து தினறிடாதே
 கண்டுமணைத்தெனிந்த பெரியோர்கள் வந்தால்
 கைகுவித்து கற்பமுறையவரைக் கேளு
 மண்டலத்தில் கற்பமுறை சொன்னதெல்லாம்
 வாங்கிக்கோ இக்கற் பமியம்பிடாதே. (59)

20 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

இயம்பிநீ நாலிருக்கு தென்றிடாதே

இருக்குதென்று சொல்லாதே இடிதான்வீழும்
அயம்பிநீ அல்லவென்று சொல்லாயானால்

ஆளாகமாட்டாய்நீ நசித்துப் போவாய்
பயமாக நடந்துகொண்டு குருவைப்போற்றி

பகருவது இந்தநூல் பத்தர்க்காரும்
நயம்பெறவே உன்னிடத்தில் சிறியர்வந்தால்

நல்லபிள்ளையானுக்கால் நடத்தைபாரே

(60)

பார்த்துநீ ஈய்ந்தாக்காற் குற்றமில்லை

பாவிகள்தான் மெத்தவுண்டு பகர்ந்திடாதே
சேர்த்தாலுங் குற்றமுண்டு தோகியோரைத்

திருட்ரென்று அப்பாலே தூாத்தள்ளு
கூத்தாடித்திரியாதே கொலை செய்யாதே

கொண்ட பெண்ணை விட்டலைந்தாற் கூடாதொன்றும்
சோத்தாலே அலைந்து கெட்டுச் சுணங்களுவாய்
சுகியான அறஞவையுங்கிடைத்திடாதே.

(61)

கிடையாமல் வெறியேஞ்சும்பி அன்னத்தாலே

கெட்டவர்கள் மெத்தவுண்டு உலகத்துள்ளே
மடையப்பா அவரிடத்திற் சேர்ந்திடாதே

வழியைதே யிருக்கவென்றால் வயனங்கேளு
தடையென்ன இல்லத்திலிருந்துகொண்டு

சார்ந்திடு நற்சாத்திரங்கள் தாரிக்கப்பண்ணி
இடையிலே பாதேசிக்கண்ணமிட்டு

எந்தாயைப் பூசைபண்ணி இருதாள்போற்றே.

இருதாளைப் போற்றியல்லோ இருந்துகொண்டு

எந்தாளும் பூரணத்தில்மனதைவைத்து
அறிவோடே நீயிருந்து அழுதமுண்டு

ஆங்காரமாய்கை யெல்லாமறுத்துத்தள்ளி

நிருவீகற்பமாதிரிலே நின்று தேறி
நீங்காதசிவயோக நிஷ்டைகூடி
அறிவறிது ஆறுவரைக் கப்பாற்சென்று
ஆனந்தப் பெருங்கடலி விலையில்முழுகே. (63)

அலையிலே முழுகியல்லோ அறியவேணும்
அப்பாலே ஆதிகற்பங் கொள்ளவேணுங்
குலையிலே யிருந்தானி தின்றதேறி
கொல்லவந்த எமனையும் நீ யுதைத்துத்தள்ளி
இலையிலே காய்த்தகனி எடுத்துஉண்டு
இயல்பான கணபதியுங் குருவும்போற்று
மலையிலே நீயிருந்து தவசுபண் னு
வருகுமா மெஞ்ஞான வழி தப்பாதே. (64)

தப்பாயலிப்படியே இருந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சகலவித்தை கற்பமெல்லாந் தருவாளாத்தாள்
எப்போதுங் குடியிருப்பாளிடைவிடாமல்
ஏழூயென்று எடுத்தனைப்பான் இரங்கிபல்லோ
செப்பழுள்ள கண்மூடித் தவசில்நின்றால்
சிறப்பாக உன்னைவிட்டு விலகிடாள்பார்
ஒப்பேற்றிக் கொண்டிருக்க யிதுதான்யார்க்கம்
உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கே (65)

உலகத்தில் ஞானிகட்கு உறுதிசொன்னேன்
ஓப்பில்லை யிந்நால்தான் நூற்றுக்குள்ளே
பலநாலுஞ் சுருக்கியல்லோ விதனைச்சொன்னேன்
பண்டித்ததுக் காதியா யிருநூற்றைந்து
கலக்கமர சொல்லிவிட்டே னிதுபோலாகும்
கலைவாணி யிதையறிந்து சாபந்தீர்த்தால்
மலைக்கு கையிலிருந்த சித்தரிந்தநாலை
வாங்கியே யரைத்துவைத்தார் குகையிற்றுனே (66)

22 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

வைத்திருந்த சித்தர்களை அழைத்துக்கண்டு
வாங்கினே னிந்தருல் நல்லோர்க்கென்று
கைத்திட்டமான தொருவிந்தருலைக்

கண்டவர்கள் காட்டார்களிகருத்தானென்று
ஐத்திட்டபேர்களுக்கு அறிவுண்டாகும்

அகண்டபரிபூரணியாளருள் தன்னுலே
சித்தியிட்ட கற்பமதின் தீர்க்கஞ்சொன்னேன்

திற மாக இன்னமொரு கற்பங்கேளே.

(67)

கேளப்பா அகாரத்தின் பூசைதானும்

கிருபையுடன் காலையிலும் மாலைநேரம்
ஆளப்பா பூசைசெய்துக் கொண்டேவந்து

அடைவாக வருடமென்று சென்றபின்பு
குளப்பா உகாரதின் பூசைதண்ணைத்

தூடங்கியே ஒருவருடமானபின்பு
நாளப்பா அகாரத்தைச் சேர்த்து

நலியாமல் பூசைசெய்து வருவாய்யென்னே. (68)

என்ன விப்படியாறு வருடங்கொண்டு

இயல்பாகம் பூசைசெய்து வருகும் நாளில்
முன்னமே சொன்னபடி மயக்கமாகும்

முதண்டக் கசாயத்தாலெல்லாம் போகும்
கண்ணல்போற் தேகத்தில் சட்டைவாங்கும்

கருத்துடனே அதைக்கடந்து பூசைசெய்யில்
மன்னவன் போலிருந்திடலாம் பன்னிரண்டு

வருடமது முடிந்தாக்கால் மகிமைபாரே. (69)

பாரப்பா பன்னிரண்டு முடிந்தபின்பு

பருவமது ஒன்றுச்சு பாருபாரு
நேரப்பா மகார சிகாரக் கற்பங்கள்
நீநிலத்திற் கொள்ளுதற்கு வகையைக்கேளு

சாரப்பா சுழிமுனையின் நாதவிந்து
 தானமுதமாகுமது பூசைசெய்தால்
 விரப்பா அடங்கிவிடு மோரிடத்தில்
 வேணுமென மவுனத்தோடிருந்துதேரே. (70)

தெருவாய் அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்து
 சிறப்பாக கற்பயது கொண்டுவாந்
 நெருபெற ஒருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
 நினைத்ததெல்லாஞ் சாப்பிட்டுக் கெடுத்திடாதே
 பாருமொருபெண்களையும் விரும்பிடாதே
 பத்தியுடன் பால்பழங்களுண்டு தெரு
 சிருபெற பாசிப்பயர் போட்டுபொங்கி
 செயல்டைய அடக்கமாயுண்டு தேரே. (71)

அடக்க மாமின்னமொரு கற்பங்சேனு
 ஆயிசொன்னபடி யுரைத்தே னறிந்தபாரு
 விடக்கெடுத்த நாய்போலத் திரிந்திடாதே
 வீணர்களைச் சேராதே வீணபேசாதே
 கடக்கரையில் நின்றவரைக் கைகாட்டாதே
 கர்மத்தை நினையாதே கள்ளுண்ணுதே
 படுக்கையிலுமிருக்கையிலும் யோகம்பாரு
 பராபரத்தைப் பார்த்தவர்க்குப் பலிச்சுந்தானே. (72)

மூலிகைக்க் கற்பம்.

பலிக்குமென்று என்தயார் சொன்னகற்பம்
 பாடினேன் தன் நுக்குள் பாகத்தோடே
 கலிக்குமென்ற ஆவரையின் பட்டையோடு.
 கனகமென்ற சியன்வேம்பு வேங்கைப்பட்டை
 சலிக்குமோ ஆதியந்தக்கருவுங்கூட்டிச்
 சமஞகப்பாண்டத்தி லொன்றுய்ப் போட்டு
 விலக்கமிலாதே மூடிச்சீலைசெய்து.
 மீருமற்குளித்தைல மறக்கிடாயே. (73)

24 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

இறக்கினதோர் தைலத்தைப் பதனம்பண்ணி
 பென்தாயைப் பூசித்து இருதான் போற்றி
 அறக்குமணிமாளிகை யாந்தைலமய்ப்பர்
 அன்புடனே ஷண்முகர்க்குப் பூசைபண்ணி
 நிறக்குடனே பணவிடை தானெடுத்துக் கொண்டால்
 நீங்காதவியாதி பெல்லாம் நீவர்த்தியாகும்
 நரைக்கு லமய் வந்ததெலாமேஷிப்போகும்
 நடிதரம்புள்ளதெலம் வலுத்துப்போக்கே. (74)
 தைல கற்பம்.

வலுவான தைலத்திற் கற்பஞ்சொல்வேன்
 பண்டலமே பணவிடைதான் கொண்டாயானால்
 சலியாது சட்டையொன்று தேகந்தன்னில்
 தல்ரூமடா வெளுப் ராகத் தானேபோகும்
 யெலியாது தேகமப்பா கெட்டியாச்சு
 மின்னலுமே குரியன்போல் வீசுப்பாரு
 மலைமலே யிருந்தசித்தர் வாவாவென்பார்
 மகத்தான தைலத்தின்வழிசொல்வாரே. (75)

வழிசொல்வார் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 வயிரம்போற்றேறகமய்ப்பா வலுத்துப்போச்சு
 அழியாத தேகமதைப் படைத்துக் கொண்டால்
 ஆண்பிள்ளை சித்தனைன் று பேருங்கொள்வாய்
 தெளிவாகத் திரேகசித்தி செய்துகொண்டால்
 சிறுவிள்ளை யயிருந்துத் திறமுங்காண்பாய்
 சுழிவாக ரசங்கட்டும் சரங்குங்கட்டும்
 சோன்ன சரக்கறுபதுக்குஞ் சூட்டிப்பாரே. (76)

சூட்டிநீ சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
 சுண்ணமா மெழுகுமாஞ் சோலியில்லை
 கட்டிநீ முடிப்பதற் குபாயம்வேணும்
 குருவுடைய கடாகுத்தாற் குருவுமாகும்

நாட்டிலேயின்னமொரு கற்பஞ் சொல்வேன்
நல்லசுண்ண முப்புவை நல்லக்கேஞ்
விட்டிலேமிருக்குமடா அந்தமுலி
விளையுமடா காயோடே விரையில்லாதே (77)

முப்புவிள்லுக்கா.

இல்லாதமுலியென்று எண்ணிடாதே
எந்தெத்த இடங்களைல்லா மிருக்கும்பாரு
நில்லாத நிழல் சேர்ந்த தண்ணீரோரம்
நிழலருகே முளைத்திருக்கும் மூன்று மூல
வல்லமையா யதிலிருந்து வாசி தேர்
வாசிவா சிவாயென்று தவஞ் செய்வார்கள்
சொல்லடா தவசுநிறை வேறிற்றானால்
சுழியைவிட்டு வெளியேறித்தலங்குவாரே (78)

வாரான தவசுவிட்டு வாக்தேவர்
வந்தவுடன் செடிமுன்றும் வாடி நிற்கும்
ஊராக்கானும் லோவ்வொன்றுக
ஒருமிக்க மூன்றையுந்கன் பின்கும்போது
சீறிவிழுஞ் செடியப்போ திலங்கிடாதே
சிவந்திருக்கு மூலிகைதான் செடிதானைல்ல
ஆரறிவா ஸிம்முலி யறிந்தோர் காண்பார்
அல்லவடா வாசானை யடுத்துக்கேளே (79)

அடுத்தல்லோ மூலிகைதா னறிவதற்கு
யாருக்குத் தோன்றுது அதீதமப்பா
எடுத்தல்லோ யிம்முலி மூன்றுதல்லை
(இ)ளசாகச் சிறுக்தறிந்து எடுத்துக்கொண்டு
வடுவில்லாச் சட்டியிலே மூலிதன்லை
வைத்தபிள்பு தைவேளைச் சாறுவிட்டு
எடுத்தல்லோ அடிப்பேற்றி யினந் தீயாக
எள்ளளவு பொங்காம லெடுத்திடாயே (80)

—

சிவமயம்.

வீளம்பரம்.

என்னிடம் அகப்பட்ட ஏட்டுப் பிரதியில்
 எழுபத்தி மூவது பாட்டு முதல் எண்பதா
 வது பாட்டுவரை நாலு பாட்டுகள் இல்லாதிரு
 ந்தது அதன்படி இருக்கின்ற வரையிலும்
 அச்சிட்டு முடித்து விட்டேன் அதன் பின்பு
 ஒரு ஏட்டுப் பிரதி கிடைத்தது ஒத்துப்பார்க்க
 விட்டுப் போன பாட்டுகள் நாலு மிருந்தது
 அதன்பின் இந்த நாலு பாட்டுகளையும் இப்
 போது அச்சிட்டு இதில் சேர்த்திருக்கிறது,

இப்படிக்கு.

 இ. ராம, குருசாமிக் கோன்.

புஸ்தகாரப் புதுமண்டபம்.

மதுரை.

எரித்துநீர் வற்றியே குறுகினுக்கா

வென்னசொல்வேன் சுண்ணமா யிருக்கும்பாரு
தரித்தியம்போஞ் சுண்ணத்தைக் கண்டபோதே

சகலசரக் கறுபத்து நாலும்நீறும்

அரிக்கிமுத லெழுத்தப்பா யிந்தலுலி

அரியரனு மயனுலுங் காணப்போமோ

விரித்துவிட்டே ஸிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே

மேலான சுண்ணமடா விண்கொள்ளாதே. (81)

விண்கொள்ளாச் சுண்ணத்தை யென்னசொல்வேன்

வியாதியென்றாற் கடுகளவு கொடுத்துப்பாரு
மண் ஜூவின் ஜூங் கொள்ளாது மார்க்கமெத்த

மகாமேரு கைலாச வரையுந் தாண்டும்

எண்ணமுள்ள சிவயோகம் பார்க்கும்போது

எள்ளளவு நாவுமே லிட்டுப்பாரு

தண்ணீரு பெருகியல்லோ கடல்போலாச்சு

தாகமென்ற பசிபோச்சு தன்மையாச்சே. (82)

ஆச்சென்று யிப்படியே யோகம்பார்த்தால்

அழியாது காயமப்பா வாசியாலே

முச்செங்கு மோடாது முன்பின்னாகும்

முதண்ட வரைக்குள்ளே வடங்கியாடும்

பேச்சேது கற்பமுண்டால் திரேகந்தானும்

பிலத்துதடா நரைதிரையு மோடிப்போகும்

வாச்சுதே யிந்தமுறை யறிந்துசெய்தால்

வாதமுண்டு கண்டுகொள்வான் வளமையோடே. ()

வளவான சுண்ணத்தை வாய்நீர்விட்டு

மத்தித்து ஆதியந்த வுப்புங்கூட்டி

இளகாமல்ஜூங் கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து

எட்டிலொன்று வீரமுடன்சாரஞ்சேர்த்து

26 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

பளகினதோர் சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணி
பார்வதிக்கும் வடகனுக்கும் பூசைபண் ஞு
களங்கமில்லாத் தங்கத்தைப் பொடியாய்ச்செய்து
கண்டயிடைபாதிக்கி கருவைச்சேரே.

(84)

சேர்த்தல்லோ வொன்றுகத் திரட்டிக்கொண்டு
சிவகாமிபூசையது திறமாய்ச்செய்து
பார்த்தல்லோ ரவிமுகத்தில் வைத்தாயாலீல்
பரிரேக்குத் தகடுருகித் திண் ஞுஞ்சுண்ணம்
கோர்த்தல்லோ வொன்றுக்கி இருப்புக்குச்சி
கொண்டுகிண்டிச் சிமிள்தனிலே பதனம்பண் ஞு
ஆர்த்தல்லோ சுண்ணமதை நெல்லிடைதான்
அருந்தினால் தேகம் பொன்னாகுந்தானே.

(85)

ஆகுமென்று யெனக்குரைக்தா ஸாத்தாள்தானும்
அதின்படியே செய்துநானுண்டு பார்த்தேன்
பாகுபதமானதொரு சுண்ணக்தாலே
பட்டவிடந் தொட்டவிடம் வேதைகோடு
ஏகுமென்ற செம்புவெள்ளி யுருக்குப்போது
எள்ளளவு விராகனுக்கு எடுத்துநீட்டு
சோகிதமா யுருக்கவல்லோ மாத்தேழாச்சு
சொல்லாதே இம்முறையை சொல்லாண்டுதே.

ஓண்ணை பொருளப்பா ஆதியந்தம்
ஓருவருக்குந் தெரியாதுகண்டுதேரு
பண்ணூர்க் ஞுலகத்தோர் பாகந்தப்பி
பதரியல்லோ சுட்டலைந்து பாவியானார்
மண் ஞும்விண் ஞு மதியார்கள் மார்க்கங்கானூர்
வாதமது லேசாமோ வாய்ப்பேச்சாமோ
கண்ணிமைக்கு முன்னாக விதியுண்டாலீல்
காணலாம் கற்பமது கண்டாற்தானே.

(87)

கண்டோர்கள் பெரியோர்கள் கருச்சொல்லார்கள்
 காத்திருந்து மனதுவர நடந்துகொண்டால்
 தொண்டனென்று அவரறிந்தால் சொல்லுவார்கள்·
 சுருதிமுடியனுபோகஞ் சொல்லக்கேளு
 மண்டலத்தோர்க் கிண்ணபொரு தயிலஞ்சொல்வேன்·
 மகுத்துவங்கள் மெத்தவுண்டு வைத்துப்பாரு
 எண்டிசைக்குந் தாயானகெந்திபூரம்
 இனியநவச்சார முடனிது மூன்றுமே. (88)

இதுமுன்றுங் கல்வத்திலீடித்துக்கொண்டு
 எடுத்துவைப்பாயல்வான பானைதன்னில்
 சதுராகஅமத்தி நன்றாய்ச்சட்டிமுடி
 சந்துவாய்தெரியாமற் சேலைசெய்து
 விதியோடே குளித்தயில மிறக்கிவாங்கி
 மேன்யையுடன் குப்பையிலே பதனம்பண்ணு
 மதியோடே பணவிடைதான் கொண்டயாலுல்
 வயிரமடா உன்தேக வலுத்துப் போச்சே. (89)

வலுத்துதே காயமது மறவிபோனுன்
 மண்டலத்தில் சட்டைபொன்று வாங்கும்பாரு
 அலுத்துநீ யிருக்காதே போகம்பாரு
 அடிமுடியும் நடுவெனியும் மறிந்துவுது
 பெலத்துதே காயமது பெலமுண்டாச்சு
 பின்னுமுன்னு பாராதே பிசகிடாதே
 விலத்துவருந் தயிலத்திலின்னஞ் சொல்வேன்
 வீரமுடன் ஸாரபூரங்கள்தானே. (90)

தானென்ற ரசமுடனே சமனுய்ச்சேர்த்து
 தைலத்தை விட்டாட்டி வளித்துக்கொண்டு
 வானென்ற வங்கத்திற் பூசிநன்றுய்
 மனதாரிந்து புடம்போடு வங்கந்தன்னை

28 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

கேளன்ற வங்கமடா தங்கமாச்சு
 குருபத்தைப் போற்றியல்லோ சரணஞ்செய்து
 தேனென்ற சிவயோகத்தழியில்நின்று
 சிவன்பாதம் பூசித்து தேருவாயே. (91)

மருதாணித்தயிலம்.

தேருதற்கு இன்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்
 சிவமான மருதாணி சமூலம்வாங்கி
 மாருவேன் வாசமுள்ள வெட்டிவேரும்
 மகிமையுள்ள ஆதியந்தக் கருவுங்கூட்டி
 பாருநீசமனிடித்துப் பாண்ட்தத்திட்டு
 பார்வதியைத் தியானித்துப்பாகத்தோடே
 வாருகேள் குளித்தயில முன்போல்வாங்கி
 மாதாவைப் பூசித்து வைத்துக் கொள்ளே (92)

வைத்திருந்த தயிலத்தின் மார்க்கங்கேளு
 வலுவான தாரமுடன் கெவுரிவெள்ளை
 ஐத்துநீ போகாதே துரிசுக்குதம்
 ஐந்துமே யோர்ந்தையா யளவாய்த்துக்கி
 நைத்துநீ கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 நன்மையுள்ள தைலத்தை விட்டுஆட்டி
 சித்தறியமெழுகதனைச் சிமிள்ளுவைத்து
 சிவகாமிதன்பத்தை தியானிப்பாயே. (93)

தியானித்து மெழுகதனைச் செம்பிற்பூசு
 தீர்க்கமாய்ப் புடம்போடச் சிவந்துபோகும்
 தயவான வெள்ளிதனிற் தடவிப்போட
 தங்கமடாநல்ல தங்கஞ் சரிமாத்தாகும்
 வயனமாய்ச் சரக்குகளில் தடவிவாட்ட
 மணிபோலே கட்டியல்லோ யிருகிப்போகும்
 மயமானருத்திரனை வணங்கிக்கொண்டால்
 வருகமடா இதுகளைல்லாம் வழிதப்பாதே. (94)

வழியாக இன்னமொரு உப்புக்கட்டு

வயித்தியத்திற்காகும்பின் வசியமாகும்
அழியாத வெடியுப்புக் கல்லுப்போடே

அடர்ந்த கரியுப்புடனே வளையலுப்பும்
குளியானசவுக்கார உப்போடைந்தும்

கூட்டியரை பழச்சாறுமுரவிட்டு
வழியாகவரைத்து ருட்டிவட்டுப்பண்ணி
மனதார ரவிதனிலே காயப்போடே.

(95)

போட்டெடுத்துப் புத்தோட்டில் வைத்துமூடி

புத்துமண்ணல் சேலைசெய்து புடத்தில்போட்டு
தேட்டமென்ன புடமாறியெடுத்துப்பாரு

சிவமான உப்பைந்துங் கருகினிற்கும்
ஆட்டமென்ன கருகினதோர் உப்பினேடே
அனதொருகாரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
வாட்டமில்லாப்பழச் சாறுவிட்டேயாட்டி
மைந்தனே வில்லைதட்டிக் காயப்போடே

(96)

காய்ந்துதென்றால் ஓட்டில்வைத்துஒடுமூடி

கனமானசேலைசெய்து ரவியிற்போட்டு
சாய்ந்தசிறு புடம்போட்டுயெடுத்துப்பாரு

தான்முருகிக்கரி போலேயிருக்குமப்பா
பாய்ந்துமே முன்னெடுத்த கரியுஞ்சேர்த்து
பாகமாய் கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
வாய்ந்துமே இளகியல்லோ மைபோலரகும்
வழித்தெடுத்தே சிமிழில்வைத்துவலிமைபாரே.(97)

பாரேநி பக்கவா தந்தனக்கு

பக்குவமாய் தடவிவிட வாதம்போகும்
நேரேதானிந்த மையைத் திலதம் போட
நின்றவர்க்குக் கண் ஞூக்குத் தோனுதப்பா

30 அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

ஆரோணிந்த உப்பையறிந் துசெய்வார்
 ஆச்சரியங்கண் ஞுக்கு மெத்தவுண்டு
 கூரேதான்கருவதுவந் தெரியமாட்டார்
 கருவினாற் செய்துகொண்டு நோக்கிப்பாரே. (98)

நோக்கியிந்த கையாலே வியாதிசித்தி
 நூதனமென்றெண்ணாலே செய்ததப்பா
 வாக்கியங்களாரு நாளுந்தப்பிடாது
 மண்டலத்திலுள்ள தெல்லாம்வசியமாகும்
 தாக்கிபதோர்மையதனை அரவத்திற்குத்
 தான்காட்டதலைதாக்கா நின்றேபோகும் -
 பாக்கியங்கள் மெத்தவுண்டு பண்ணிப்பாரு
 பக்குவமாய் முடிந்துவிட்டா லெல்லாமாமே. (99)

எல்லாந்தானாகு மனேன்மணிபாள்தீட்டசை
 இருநேரம் விடாமலே செய்துவந்தால்
 பொல்லாங்கு ஒன்றுமில்லை இருநூற்றைந்தின்
 பூரணத்தில் சகலவைத்தியமுஞ் சொன்னேன்
 கல்லவர்க்கு மருந்தே கூ கற்பழைது
 கை முறைகள் தெரிந்ததுபோல் பேசுவார்கள்
 நல்லோர்களிதன் பொருளையறிந்துகொண்டு
 நாட்டிலே கற்பழை செய்வார்பாரே. (100)

கற்பழை செய்வதற்கு நாட்டைவிட்டு
 கடக்காதே ஊரருகே யிருந்துகொண்டு
 உற்பனமா யொருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
 ஊராரோ ருடனுண்மை பேசிடாதே
 அற்பமென்று நினையாதே வெளிவிடாதே
 ஆயிசொன்னபடியேநீ உன் னுக்குள்ளே
 விற்பனமாய் செய்துதினம் பூசித்தாக்கால்
 மேலானபதவிபெற்று வாழ்வாய்நீயே. (101)

நீயிருந்து கற்பழுறை முடிக்க வேண்டும்

நேராக நீழுசை செய்யவேண்டும்

ஆயிசொன்ன படிகற்பத் தேடவேண்டும்

அலையாம விருந்திடத்தில் நடத்தவேண்டும்
தாயிடத்தி லமுதமது கொள்ளவேணும்

சற்குருவை யின்னுரென் றரியவேணும்
நேயமுட னிவையாவுந் தெரிந்துசெய்தால்

நிட்சயமா யவன்றிஷிக ஸாவான் பாரே.

(102)

பாரேதா னனேகநூல் சாஸ்திரங்கள்

பரிவாகச் சோனனதுல் தனக்குத்தானும்
காறேதான் கற்பழுப்புக் குருநூலாகும்

கருவறிந்து செய்வதற்கு யிந்துலாகும்
நேரேதான் பார்த்தறிந்து கொள்வாராலுல்

நேர்மையுடன் சடலமது பெலத்துப்போகும்
நேரேதா னின் னுலின் பொருஞ்கள்தன்னை
செப்பாதே சித்தனை யிருப்பாய்முற்றே.

(103)

முற்றற்ற.

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்துவரனும் சுகல சாஸ்திர ஸிபு
ணருமான மு. குழந்தை வேலுப்பிள்ளை யவர்கள் ஒலியேட்டுப்
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

சிவமயம்.

முக்கிய கவனிப்பு.

இதில் அகார உகார மகார சிகார கற்பங்கள் சாப்பிடுமூறையும் முப்பு முடிக்கவேண்டிய விதிகளும் குருமுடிக்க வேண்டிய பக்குவங்கள் யாவுஞ் சொல்லியிருந்தாலும் அகார உகார கற்பங்கள் மட்டும் சாப்பிடுமூறைகளை விரித்துரைக்கவில்லை. யேனென்றால் புலஸ் திர் கற்பம் 300-ரில் விரித்துரைத்ததால் இதில் விரித்துக்கூறவில்லை. அகார உகார கற்பந்தெரிந்து கொள்ள வேணுமானால் புலஸ்தியர் கற்பம் 300-ரில் தெளிவாய்க்கூறியிருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளவும்.

இதற்கு தீட்சைவிதி முக்கியந் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்காக மனோன்மணி தீட்சை 100 இதில் சேர்த்திருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது.

